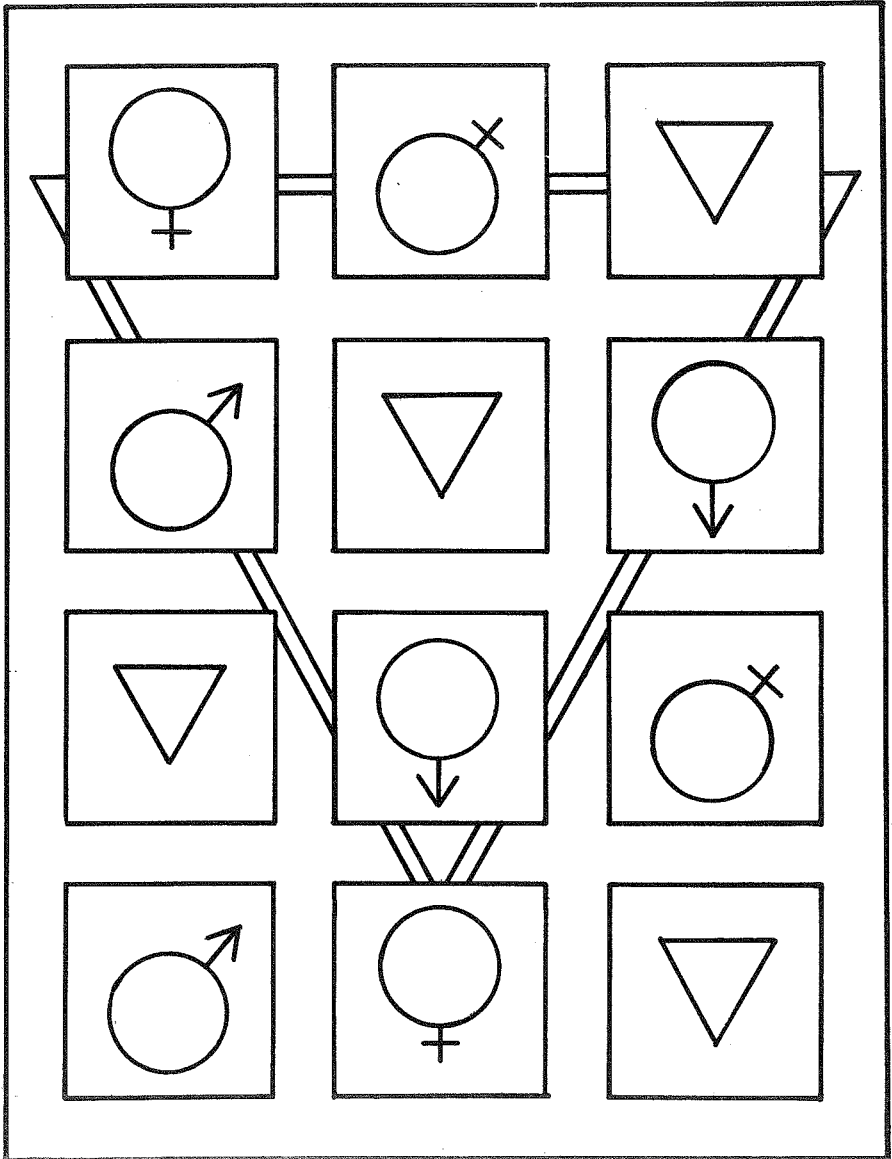

HET VIJGEBLAD

blad van societeit apollo

DEC 82 / JAN 83

APOLLO

VOOR HET
JONGENS EN SEKSUELE
MEISJES

REDAKTIE

Monique Kers

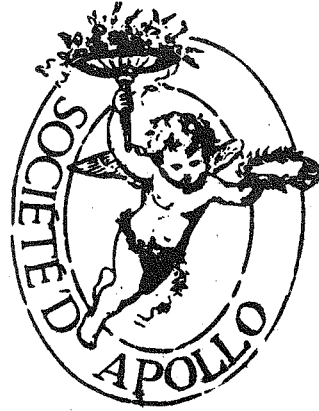
Ronald Pattenière

Fonger Boontjes

Leo Enzlin

Adje Erkelens

Peter Verhees

Het Vijgeblad is een uitgave van Apollo en wordt gedrukt door het Hulp- en Informatie Centrum te Rotterdam. Apollo is een vereniging voor homoseksuele jongens en meiden en ba

Het VIJGEBLAD is een uitgave van Apollo en wordt gedrukt door het Hulp- en Informatiecentrum te Rotterdam.

Apollo is een vereniging voor homoseksuele jongens en meiden en belangstellenden, draagt zorg voor opvang, bewustwording, actie en amusement.

Leden van Apollo ontvangen gratis het VIJGEBLAD. Niet-leden kunnen een abonnement op het VIJGEBLAD nemen. Hier-voor moet f 35,- worden overgemaakt op girorekeningnummer 333.59.19 t.n.v. Apollo te Rotterdam.

ELKE VRIJDAG SOOS
VAN 8 TOT 1 WESTERSINGEL 18

POST NRAR POSTBUS 1490 3000 BL ROTTERDAM

REDAKSIONEEL

hallo jong en trots apollo-publiek,

wat draait apollo toch lekker: de activiteiten zijn niet te stoppen! het entoesiasme viert hoogtij, de soosruimte wordt veel te klein voor de vergaderingen met zo'n gigantiese opkomst, de redaksie wordt overspoeld met nieuwe krachten en vooral met hulp bij het rapen, vouwen, nieten, adresseren, enz. van het vijgeblad en de nieuwe leden stromen toe, vooral jongeren van 14 tot 18 jaar, waar apollo ook eigenlijk voor bedoeld is.

helaas zal de bovenstaande droom wel nooit uitkomen, maar we vechten door!

deze keer brengen we een kerst(december/januari)nummer uit. in januari verschijnt er dus geen nieuw vijgeblad. en nu maar hopen dat jullie nog tijdens de kerstdagen kunnen genieten van/je kunnen ergeren aan het gevarieerde nummer dat jullie nu dan toch in handen hebben.

o ja, nu kun je je nog vrijwillig aanmelden voor het rapen, enz. van het vijgeblad (eens per maand), straks ben je zelf verantwoordelijk voor je eigen vijgeblad en kun je het zelf maken op de soos(als de situaatsie niet snel verandert).

zo, als je bij de heilige boom zit, denk dan hier ook nog eens over na!

tenslotte wenst het vijgeblad je nog een goed, actief, (niet te)gezellig, leuk, weerbaar en vooral een homorijk jaar!bye!

jullie redaksie
X

DE NON

De Non (latreligieuze) door Denis Diderot
een Omegaboek verkrijgbaar voor ± f 10,-

Dit boek wat aangeprezen word met de ondertitel een schokkende bekentenis wekte gelijk mijn belangstelling op toen het een zeer lesbies boek bleek te zijn. Het verteld van het meisje Suzanne dat na veel tegenstribbelen en moeilijkheden in 't klooster beland. Ze ondervind daar neel wat pesterij, maar daar komt naar "redding". Ze wordt naar het klooster van Arpajon gestuurd, waar een heel wat gezelliger leventje begint. De moeder-overste is verrukt van haar: "ze zoende me, streelde me, nam me op naar knieën, vertelde me de grootste geheimen van het klooster en beloofde me, dat als ik van naar niela ik oneindig veel gelukkiger zou zijn dan in de wereld." maar naar biechtvader Pater Lemoine ondervraagd naar en in haar onschuld verteld ze alles wat de moeder-overste van naar wil en met naar doet. Dit doet de goede man in afgrijzen zeggen: zij is Satan, mijn kind, zij is verzonken in misdadige afgronden en ze probeert jou mee te sleuren. Suzanne is hierdoor ongerust en bang en er word naar verboden om ooit nog zulke dingen (kussen, strelen) met naar te laten doen. Dus word ze zeer terugnoudend, waardoor de moeder-overste langzaam krankzinnig word, totdat zij ten slotte sterft. Suzanne vlucht uit het klooster en komt in de armoe terecht waar het verhaal eindigt, zij is onschuldig gebleven en de grote boosdoenster de enge lesbiëne is dood- Satan heeft verloren. Verwonderlijk is zo'n einde natuurlijk niet als je weet dat dit boek in 1775 is geschreven! ik vind het een lekker boek, leest fijn, nee net is GEEN literatuur maar wel een boek vol met smeuge lesbiese passages! Lees ze!

Monique

Homologie

Begin dit jaar heb ik voor mijn verjaardag een abonnement op homologie aan mijn ouders gevraagd en ook gekregen. Nu wil ik jullie iets meer over dat tijdschrift vertellen. Homologie verschijnt tweemaandelijks en staat telkens bordevol meningen, feiten, aktualiteiten, artikelen en nieuwtjes over homosexualiteit. Wetenschappelijk en cultureel is Homologie ook, maar om te bewijzen dat dit niet vervelend hoeft te zijn volgt hier een greep uit het sept-okt nummer:

- Lesbisch in de tweede kamer-een interview met Evelien Eshuis die de CPN vertegenwoordigd: "Ik ga als pot de kamer in en hoop er als pot ook weer uit te komen" Dat klinkt een stuk duidelijker dan Ed Nypels, nietwaar?
- Mannen met elkaar-een onderzoek naar duurzame relaties tussen mannen, want laat je niets wijs maken; ze komen best vaak voor. Verhalen over liefde, vreemdgaan, jaloersheid, afhankelijkheid en intimiteit
- Lesbisch Berlijn-in de 20er jaren een enorme toename van damesklubs: the roaring twenties, maar in 1982 is dat heel anders. Geschiedenis en aktualiteit
- Brideshead Revisited-een boek van Evelyn Waugh sfeervol verfilmd en nu bij de KRO op de tv, inclusief de homo-erotiek. Wist je trouwens dat de schrijver zijn dagboeken uit zijn eigen studietijd heeft vernietigd?
- en verder: lesbische subkulturen in nederland en californie-de stichting HomoRTV Urania- de rubriek van Diane de Coninck, boekrecensies, nieuws, dokumentatie, etc.

Je kunt dit nummer bestellen door f6,25 over te maken op girorekening 10.78.78 t.n.v. Homologie te Amsterdam onder vermelding "sept-okt 82". Maar je kunt ook een abonnement nemen-zes nummers kosten je dan maar f25,50. Geef je daarvoor op aan: Homologie, Antwoordnummer 11303, 1000 PJ Amsterdam.

Cor Blom

ZIJ ZIJN ANDERS

Ik lag heerlijk op mijn rug in bed.

Ik hield me bezig met het proces van ontwaken: het op werk-temperatuur brengen van het lichaam, het onrekken van stijf geworden spieren en het onder bewustzijn brengen van de geest. Toch intenser hield ik me bezig met het genieten van de opkomende nazomerzon die op het bed scheen.

Bas, mijn vriend, lag naast me, ook op zijn rug. Zijn ogen waren gesloten. De zon bescheen zijn gezicht, waardoor ik daar deste duidelijker de eeuwige vredige glimlach van aflezen kon.

Hij voelde dat ik naar hem keek; hij tilde langzaam zijn linker ooglid op, waarachter een met een scherp donkerblauw cirkeltje omrande lichtblauwe iris te voorschijn kwam, met daarin een wij recht aankijkende pupil gelegen. Het zonlicht deed zijn traanvocht glinsteren. Hij draaide zich op zijn zij en kwam tegen me aanliggen. Hij legde zijn hand op mijn buik en speelde met de beharing aldaar. Dit wakte bij ons beide seksuele gevoelens op.

De erectie van mijn lul zorgde voor een heuveltje in de deken. Zijn lul tikte op de maat van zijn hartslag tegen mijn dij.

Vredig sloten we in deze gemeenschap van lichaam, maar ook geest, de ogen weer en dommelden in. Nog even hoorde ik het in schaterlachen uitbarsten van de twee buurvrouwen die naast ons woonden.

Het was zaterdag; per definitie een dag met een luie ochtend van laat opstaan en lang ontbijten. Terwijl Bas en Daan, onze zoon die we op zijn eerste levensjaar geadopteerd hadden van twee goede vriendinnen, de vaat deden, stond ik in de huiskamer voor het raam uitkijkend over het grote veld dat voor ons huis lag.

Er waren veel mensen. Ze stonden om het veld. Daan had het ons verteld, hij had het op school gehoord: er zou vandaag gedemonstreerd worden voor de acceptatie en integratie van hetrofilie.

Ik zag de eerste bussen met demonstranten aankomen. Ik riep Bas en Daan. We keken met z'n drieën hoe de passagiers uitstapten en een grote groep midden op het veld vorm-

len. Alleen ver en door het publiek grote hoeveelheden wortels, sieren en tomaten naar de groep demonstranten gegooid. Al deze gebeurtenissen waren voorDaan aanleiding om scheldwoorden te gaan roepen zoals:

"Matjo's!" en "dellen!"

"Ze moeten niet zo stom doen, die engerts," was zijn antwoord op de vraag waarom hij zo schold, die ik hem stelde.

Ik wees hem op een mooie jongen die gearmd met een meisje folders liep uit te delen, waarschijnlijk met informatie over hetroseksualiteit er in afgedrukt

(Hij had een ronde, fel oranje gekleurde button opgespeld, met daarin een donkerblauwe driehoek. Zo'n veertig jaar geleden, tijdens het laatste neo-fascistische regiem werd deze mensen verplicht zo'n button te dragen, zodat ieder kon zien dat ze hetroseksueel waren en daarom ontweken en genegeerd dienden te worden. Nu draagt men ze om openlijk uit te komen voor zijn/haar hetroseksualiteit)

en vroeg hem wat er eng aan die jongen was. Daan's antwoord was slechts een zwijzaam staren naar het gearmde stel.

's Avonds was het stil in huis geweest. Bas en ik zeiden weinig en Daan was na zijn

(e)

vertrek in de middag niet thuis gekomen, ook met het avondeten niet. Laat op de avond werd er op gebeld dat hij vast zat op het politieburo. Na een slapeloze nacht van zorgen kwam Daan zondag thuis. Hij was stil en wilde niets vertellen over wat er was voorgevallen.

De weken na dit weekeind verliepen vreemd rustig. Bas en ik werkten gewoon en deden het huishouden. Daan ging gewoon naar school. Het enige afwijkende was dat Daan vaak zonder rede laat uit school kwam. Er moest toch iets met hem aan de hand zijn.

Nu, een paar weken later, zit ik alleen in de huiskamer. Het is avond. Bas werkt nog. Daan is net naar bed. Ik weet nu alles. Wist ik het maar niet. Daan vertelde me net met een hoop moeite en gestotter en veel schaamte, dat hij na school vaak naar het ziekenhuis ging, op bezoek bij een meisje dat hij had zien neerslaan op de demonstratie. Hij was op het politieburo vast gehouden omdat in eerste instantie hij er van verdacht werd het gedaan te hebben, doch het bleek een ander te zijn

die haar het ziekenhuis in sloeg. Daan had veel medelijden met haar.

Hij vertelde dat hij verliefd op haar is geworden.

Mijn lieve Bas weet nog van niets. Onze zoon is een hetro. Dadelijk komt Bas thuis. Is Daan nu echt anders geworden, of maakt het niet uit of hij nu van jongens of van meisjes houdt?

Bas en ik,

zullen we het na een nacht huilen kunnen aanvaarden?

Gabriel Steens

Oktober '82 R'dam

agenda

DECEMBER

3 Film: Dog Day Afternoon
10 Soos
17 Soos
24 Soos
31 Geen soos, maar misschien toch feest????
Nader bericht volgt.

JANUARI 1983

7 Soos
14 Jaarvergadering.

(er

KIJK!

Kijk het zit zo, je komt nu al weer een paar maandjes op Apollo en je hebt het er eigenlijk best naar je zin. Je kent al wel een paar mensen, maar je wilt er eigenlijk wel meer leren kennen. Je staat wat bij de bibliotheek te dreutelen en je hangt wat aan de bar.

Maar is het niets voor jou om achter de bar te komen staan? Je leert op zo'n manier snel heel wat mensen kennen en je was tóch al van plan om wat voor Apollo te doen!

De mensen die nu in de bargroep zitten komen ongeveer 1 keer in de 5 weken aan de beurt, maar als jij er nu bij komt, en nog een paar anderen is het maar eens in de 6 à 7 weken!

Kom op, geef je op bij:

Ton Los
Rivierstraat 85
Rotterdam
Tel: 361119

raymonde

ontzettend kwaad

word ik

als voor de zoveelste keer

blijkt dat flikkers vrouwen

haten

raymonde is iemand die we hard

nodig hebben voor

de strijd

helaas zien de meesten dat niet zo

ze gaat ons nu verlaten

ik zie haar lopen door de staatsionhal

ik huil bijna

ik hou meer van haar als van alle mannen

bij mekaar

flikkers inbegrepen

ronald pattenière, september 1982

FASCISME IN NIEUW-ZUID

het wordt tijd dat het sterk opkomend fascisme in nieuw-zuid(en natuurlijk ook elders) hard aangepakt wordt. er moet iets gebeuren.

een recent voorbeeld is wat ik zelf onlangs meegemaakt heb in lombardijen.

in oktober werd daar het open jongerensentrum de baroeg offiesjeel in gebruik genomen. op de openingsavond traden 2 groepen op: niettemin en the scene. ik kwam naar niettemin kijken. om 8 uur zouden ze beginnen. het was ietsje later, maar ik heb me behoorlijk uit kunnen leven op de muziek van niettemin samen met een stelletje toffe figuren. maar,,, lang niet iedereen in het geopende gebouwtje was o.k.: dodende blikken heb ik ontvangen, hatelijke opmerkingen over mijn flikker-zijn (wat het tuig duidelijk zeker leek te weten), enz.

na het optreden van niettemin wilde ik weg, want moest nog naar een feest. maar ik durfde niet alleen naar de tram, dus gingen er een aantal meiden en jongens mee om mij veilig op de tram af te leveren. na enige tijd merkten we dat we werden gevolgd door een steeds groter wordend groepje agressieve jongeren.

wij pasten niet in hun wereldje vol met normen en regels, dus kregen we meteen kreten naar ons hoofd zoals: "jullie zijn flikkers/poten/e.d.". en de meiden dan? zagen ze die over het hoofd, kennen ze het begrip "pot" niet of kunnen meiden niet gezond zijn?

bij de tramhalte werden we omsingeld. het tuig begon te spugen. sommigen kregen een trap. ik werd niet alleen bang maar ook kwaad en wilde terug gaan trappen, maar de anderen hielden mij nog net tegen. ik ben er goed van afgekomen: ze hebben mij niets gedaan (misschien waren ze geschrokken van mijn agressie). één jongen echter is nog achtervolgd nadat hij wegrende, wat hem een blauw oog heeft opgeleverd. gelukkig heeft hij nog een auto kunnen aanhouden en is hij zo het tuig kwijt geraakt.

we hebben inmiddels aangifte gedaan bij de politie, maar daar moet je nu ook weer niet te veel van verachten.

dit is beslist niet de eerste keer dat ik zo iets meemaak in zuid. is dit fascisme of niet?

veel mensen vinden dat ik overdrijf als ik hier spreek over fascisme. ik word daar ontzettend kwaad over. waarom moet je zoiets verzachten als het vele kenmerken van het fascisme in zich heeft. het is zeker begrijpelijk? werkloze jongeren vervelen zich, dus dan kun je het ze niet kwalijk nemen. je snapt natuurlijk wel dat ik daar geen genoegen mee neem, hè?

het kwaad dient bestrijd te worden, want het is puur fascisme. en voor de ongelovige tom-tom klupjes ga ik dat nu maar eens aantonen aan de hand van een lijstje kenmerken van het fascisme. en voor dwarskoppen zal ik ieder kenmerk in verband brengen met mijn ervaringen in nieuw-zuid.

1. afkeer van demokraatsie, van het smoezen met mekaar en van de verdeeldheid.

--geen afwijkend gedrag, het andere de kop indrukken (zie ook punt 3).

2. de besten moeten de leiding nemen.

--heteroos zijn superieur, naar hen moet geluisterd worden, zo niet, dan geweld (punt 3 weer).

3. fascisme is voortdurende strijd; nadruk op het geweld.

--po(t)tenrammen. behoeft geen nadere uitleg, dacht ik zo.

4. nadruk op het gevoel i.p.v. op het verstand.

--niet denken. vreemde figuren? gewoon rammen.

5. fascisme streeft naar een totalitaire staat, de mens moet geheel gekontroleerd worden, vandaar ook de beïnvloeding van de jeugd.

--hetero moet je worden! reclame voor heteroseksualiteit op school, de teevee, de radio, in tijdschriften, kranten, boeken, je naaste omgeving; kortom: in het gehele dage lijkse leven en daarbuiten. indoktrinaatsie dus.

ronald pattenière

twee jeugdVerhalen

2. Zon

.....en toen werd alles donker. het leek wel alsof hij in de ruimte zweefde, maar dat kon niet want dan zou hij dood zijn. en hij was niet dood. hij bewoog. probeerde te bewegen. maar inplaats daarvan zag hij ineens zichzelf zweven. hij zag zichzelf van boven, van links, van onderen, van rechts, van voren, van dichtbij, van achteren en veraf. zo veraf dat hij nog maar een klein stipje zag. dat stipje verdween. hij bleef over. hij voelde plotseling de aanwezigheid van iets. hij keek rond. ja. ver weg bevond zich een gemeen twinkelend lichtje ter grote van een speldeknop. nou ja, speldeknop. maar, he...het werd groter, alsmaar groter. nee, het werd niet groter, het kwam steeds dichterbij. met een enorme snelheid.....

Cha, slaap je?, vroeg Echo aan zijn vriend. Chaos, die in zijn stoel onderuitgezakt zat met gesloten ogen, gaf geen antwoord. Echo stond op, liep naar de t.v. en zette die af. Hij ging op de bank liggen lezen. Laat Chaos maar slapen, dacht hij, de laatste tijd heeft de schat niet kunnen slapen omdat hij het telkens zo warm had. Hoewel Echo altijd naast zijn vriend sliep had hij helemaal geen last van warmte gehad. Vreemd hoor. Maar nu slaapt hij wel, dus maak ik hem voorlopig niet wakker. Echo begon aan zijn boek.

.....en niet alleen het licht werd feller, maar hij voelde nu ook een beetje warmte. steeds feller licht. steed warmer. het licht veranderde terwijl het dichterbij kwam. het groeide tot een bol. een bol die draaide. nee. de bol zelf draaide niet, maar het gehele oppervlak van de bol bewoog. de bewegingen werden nu goed zichtbaar. hij kreeg het warmer. het licht. de warmte. de lichtende bol besloeg nu bijna zijn gehele gezichtsveld. hij moest wel erg dichtbij de bol zijn. en hij bleef alsmaar naderen. kon het dan niet stoppen. als het zo doorging zou hij nog op het oppervlak van die bol terecht komen en..... verbranden. want hij zag het nu duidelijk. dat oppervlak bestond uit iets dat veel op lava leek. enorme massa's vloeibare, lichtende, kolkende en stromende lava.....

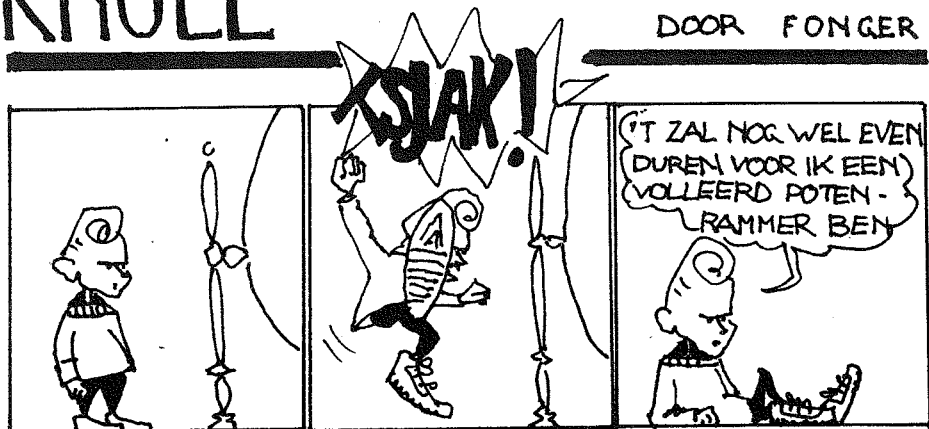
Echo keek op uit zijn boek, dat zo spannend was dat hij het er warm van had gekregen. Nee, het was ook warm. Hij stond op en ging naar de verwarming. Vreemd, die was uit. Hoe kon het dan zo warm zijn? Hij deed een raam open en frisse lucht stroomde hem tegemoet. Dat was al een stuk beter. Hij liep terug naar de bank en pakte zijn boek weer op. Voordat hij verder ging lezen keek hij nog even naar Chaos. Zijn eigen, lieve Chaos, die nu lekker in zijn stoel zat te slapen. Slaap zacht. Echo las verder.

.....nee. NEE. deze keer verdween alles niet. deze keer ging de droom door. dat licht. die warmte. het was alsof het licht dwars door hem heen ging. zijn hoofd indrong. een ervaring die niet pijnlijk, maar zeker ook niet aangenaam was. hij merkte niet veel meer. kreeg last met zijn ademhaling. die verstikkende warmte. er was steeds minder lucht. hij zou stikken. en toen begon de hitte aan hem te vreten. pijn. afgrijselijke pijn. de hitte bleef toenemen. hij voelde nog even iets aan hem trekken, alsof het probeerde hem terug te halen. maar hij gleed door. alsmaar door. en razend snel was hij het middelpunt geworden van die bewegende, lichtende, kolkende bol.....

Echo werd hoe langer hoe meer gestoord in het lezen van zijn boek. Het was nog wel zo lekker spannend, maar het werd steeds moeilijker om zich te concentreren. Het kwam door die warmte. Die warmte? Nog steeds? Hij merkte dat hij nogal zweette en liep naar de verwarming. Zou die misschien dan toch nog aanst...
...Met een ruk draaide hij zich om en met de kreet Chaos! zag hij hoe zijn vriend veranderde in datgene wat overblijft van een menselijk lichaam als het aan een temperatuur van 14 miljoen graden wordt blootgesteld.

KNULL

DOOR FONGER

NOT THE NINE O'CLOCK NEWS

21:00 Wat een kale nete bende. Geen spoor van rabarber gemompel, geen brabbelende omgeving. Niks bruist. Zelfs het bier lijkt dood. Als ik binnen ben voel ik me een kruisridder (sorry). Zitten de Apollonen nog bij moeders of met hun broertjes, zusjes, kinderen, neven en nichten voor de t.v.? (Babbelonië lijkt voor veel 'omo's en oma's erg in trek.)

Wat doen we na 't stad-ten vrijdagsavonds?

Niet naar Apollo gaan, want daar is toch nog geen flikker te doen zo vroeg.

Laat komen en op 't hoogtepunt van een gesprek bruusk onderbroken worden door "de laatste ronde heren (m/v)" is wel een goeie reden om met de al of niet toevallige vrienden elders nog wat te causeren of te poseren.

Een enquête onder de afwezigen leverde

't volgende op:

- = Ik hou niet van gezelligheid op een volle maag.
- = Ik verveel me de pleuris 's avonds. Vroeg gaan doe ik niet want dan vinden m'n kennissen dat ik te graag wil.
- = Ik studeer rechten. Bij ons is het "usance" om achteraan te lopen.

- = Als ik met m'n vriend vroeg wegga, hoor ik wel 'ns gniffelend "Dat wordt nachtwerk", dus komen we wat later.
- = Tieft op, dat gaat je geen moer an.
- = Mijn talenten tonen zich 's nachts beter.
- = Ik zie Apollo niet als ontmoetingscentrum. Meer als een vriend of vriendin waar je na een film of zomaar even aanwipt. Dat kan ook vroeger op de avond en dat gebeurt vaak.
- = Vier of vijf uur achtereen jezelf mogen zijn is teveel van het goede. Ik werk tussen allemaal hetero's dus je begrijpt me wel.
- = Heel fijn die eensgezinde, drukke bedoening zo rond het middernachtelijk uur. (Hier wordt bedoeld: dan kan ik lekker opgaan in de meute.)
- = Op feestjes ben ik nooit voor elf uur present. Dat kun je gewoon niet doen.
- = Tsja, om negen uur is er haast nog niemand hè.
- = Mijn jonge vriendinnetje mag nog niet zo laat opblijven, dus ga ik (als zij naar bed is) alleen voor de sfeer naar Apollo, zodoende.
- = Ik ben een nakomelingetje en dat dringt door in veel facetten.
- = Ik heb een leidinggevende functie. Toch acht ik 't niet als mijn privilege laat te komen. Iedereen is 't toegestaan de laatkomersmentaliteit te bezitten, ongeacht ras, religie en sexuele voorkeur.

IK EN HET LEGER

))

ik heb het ongeluk dat ik tot het soort "mensen" behoor, waarbij het ministerie van defenzie belangstelling voor gaat bestaan zodra je zeventien bent, pas na je achttiende begint de belangstelling serieus te worden; je wordt opgeroepen voor de keuring, als je een echte, gezonde man bent en mede wilt werken aan het moorden heb je kans dat je goedgekeurd wordt.

begin november was het mijn beurt: ik moest afreizen naar delft voor de militaire keuring, om 8.30 moest ik al aanwezig zijn, ik had me verslapen en kwam iets te laat: om ongeveer 11 uur vereerde la pattenière, diva van spangen, het moord-instituut met een bezoekje.

ik geloof niet dat ze mijn bezoek over 150 jaar nog zullen herdenken, maar la pattenière is toch geweest, en hoe ik had mijn elegante regenjas met tijgermotiefje aangedaan en m'n pantalon was van hetzelfde soort motief, verder had ik - zoals meestal - paarse en roze kleding aan en mijn gezicht had ik opgemaakt (geschilderd wilde een delftse heer het noemen), en als la pattenière zich opmaakt, doet ze dat ook fel, ik hoop een volledig beeld geschetst te hebben hoe ik er uit zag, het gaat te veel regels kosten om mijn stijl, manier van antwoorden, houding etc. te beschrijven.

maar goed, la pattenière werd gemeten, gewogen, getest (ogen en cren) en ik mocht zelfs in een potje (vergeef me, dames) mijn urine laten gaan, ik moest nog ziektes, stuipen en geboortenafwijkingen aankruisen, die ik dan later met de arts mocht bespreken, ik had ook mijn huid moeten laten verpesten en een prik moeten toestaan, maar dat heeft la pattenière geweigerd (en met succes!) in het gesprek met de arts werd mij de vraag gesteld of ik een vriend/vriendin (maar dan in andere volgorde) had, dat kon ik natuurlijk niet ontkennen en ik verzekerde hem dat ik vrienden en vriendinnen had, o, neeee, dat had hij niet beddeld, hij had meer gedacht aan een VASTE, op mijn vraag wat dat dan wel inhield wist hij

niet te reageren. de arme man was helemaal in de war.

enfin, de spangense diva mocht naar de kantien, waar zij één kassis heeft genuttigd. de lunch was in voorbereiding. het liep tegen 12.30. iedereen was die dag een nummer (ik was nr. 60). er werden telkens nummers naar de gang uitgenodigd. dat ging als volgt: 57, 58, 59, 61, 62, etc. la patteniere werd dus overgeslagen. maar, tenslotte mocht ik ook naar de gang! dat was nog niet alles, nee, ik mocht ook naar huis! de lunch heb ik dus nooit meer mede mogen maken.

zeventien dagen later kreeg de diva in spangen een brief. de uitslag heeft mogen luiden: voorgoed ongeschikt. naar de redem mag ik informeren bij de huisarts.

ik heb mijn doel bereikt: ik hoef het moord-insti-tuut niet te dienen. het zou via deze weg niet mogelijk moeten zijn, maar het is wel zo en ik maak daar dankbaar gebruik van. want de nor in wil ik ook niet voor die moordenaars. tenslotte een goede raad van de diva: heb je het ongeluk in aanmerking te komen om het leger te dienen en je verdomt het, doe dan hetzelfde of iets van gelijke aard. bezorg jezelf een plezierige dag en maak gebruik van de pozietieve diskriminaatsie!

ronald patteniere
x

REAKTIERUBRIEK

Iedere maand lees ik met belangstelling het Vijgeblad, en vindt altijd wel een bepaald gedeelte dat de moeite waard is gelezen te worden. Echter nooit heb ik het nodig geacht te moeten reageren op een in het Vijgeblad verschenen artikel. Toen, echter kreeg ik het oktober nummer onder ogen.

Met stomheid geslagen was ik toen ik moest constateren dat Monique (de schat) zich probeert bezig te houden met serieuze zaken, terwijl menigeen toch duidelijk in de veronderstelling was dat haar pen niet meer voortbracht dan platvloerse Andre

van Duin-achtige "humor". Desalniettemin las ik dus het strijdlustige stukje van de dame in kwestie, waarin zij onverbloemd haar woede uit jegens die homoseksuele medemens die niet van de daken gilt ZO te zijn. Monique gaat zelfs zo ver dat zij deze mensen het stempeltje laf wilt opdrukken, om deze mensen op die manier een soort complex aan te praten. Zij staat er waarschijnlijk niet bij stil dat je mensen ook gewoon zelf kan laten beslissen op welke manier ze voor hun homoseksuele aard uit moeten/kunnen komen. Zij bemoeit zich op deze manier met dingen die zo persoonlijk gericht zijn dat de enige die daar een beslissing over kan nemen het individu zelf zal moeten zijn. Ik ben ervan overtuigd dat terugtrekking in de anonimiteit zeker niet de juiste weg is, maar mensen frustraties aanpraten omdat zij toevallig niet geheel durven uit te komen dat ze flikker c.q. pot zijn, is volgens mij even erg, sterker nog: ERGER ! Dus Monique (lieve schat) maak je niet langer kwaad over homo's die niet hand in hand over straat lopen, want misschien doen deze mensen wel veel in hun omgeving, op hun werk of op school om mensen te confronteren met hun homosexualiteit, zij het dan op hun eigen manier die het meest met hun persoonlijkheid overeenkomt. Want zeg nou zelf mensen plompverloren met poten en potten te confronteren, zonder dat ze deze persoonlijk gesproken hebben, kan toch geen "begrip" kweken.

COR VERZIJL

Dag Aart, dag Paul,

Op jullie brieven wil ik niet ingaan. Toch even dit: Raymonde is Raymonde, ik ben ik. Hoewel we vaak samen op het toneel verschijnen, vaak op dezelfde manier tegen dingen aankijken, zijn we niet verwisselbaar. Raymonde heeft een artikel geschreven (voor de goede lezers/lezeressen: niet een reactie op Hans, al lijkt het zo). Ik heb gereageerd op Hans, omdat niemand anders het deed.

Ik ben inderdaad hard, maar het blijkt maar al te vaak dat mensen mijn (zelf)spot en cynisme niet herkennen of begrijpen. Waarom vragen mensen niet om nadere uitleg als ze iets niet begrijpen? Ik eet ze heus niet op.

De opmerkingen à la furie e.d. beschouw ik als een compliment, al zijn ze vast niet zo bedoeld.

Het is wel tekenend. Mensen weten waar ik sta, mensen weten dat ik altijd wel te porren ben voor akties e.d. Helaas vind ik weinig respons bij de heren van Apollo. En oh wat zijn ze bang voor emoties, maar wel naar de MRT (mannen-radical-therapie, naar voorbeeld van de FORT(!)), wel hun zuster, moeder, vriendin e.d. hiervoor gebruiken.

Ik krijg bijna medelijden met de heren. Is noch Jan-Pieter noch Hans in staat zichzelf te verdedigen? Oh, wat zijn de heren weer solidair met elkaar en wat laten ze hun ware gezicht toch weer goed zien. Ik was het bijna vergeten. Bedankt voor de discussie die er niet was, noch met Raymonde, noch met mij, laat staan met ons allebei!

Groetjes,
ELS

hallo tante vijs,

ik zit met een probleem: mannen stellen me steeds meer teleur, nu ook flikkers, ze lijken zo vooruitstrevend, maar het is allemaal schijn. moet je ze horen als een vrouw een duidelijke, radikale uitspraak doet, eigenlijk mag alleen een man zoiets doen.

er blijven steeds minder mannen over die ik mag, tante, ben ik nu een mannenhater?

patty

ach, kindje, verspil in het vervolg je papier en inkt toch niet meer aan het gedrocht "man".

tante vijs

HEEFT U OOK

VRAGEN,
PROBLEMEN,
ETC.?

SCHRIJF MAAR NAAR:

TANTE VIJG

(VIA HET VIJGEBLAD)

ze vloekte als een matroos

christina van zweden

fonger

Behalve grootmoeder van prinses Diana is Barbara Cartland ook nog schrijfster van romans. Suikerzoete, historische romans. De Nederlandse vertalingen lijken vaak erg veel op bouquetreeksboekjes. Deze mevrouw nu heeft een boek geschreven over Christina Wasa, die leefde in de 17e eeuw en die behalve koningin van Zweden één van de bekendste potten uit de geschiedenis is geweest. Gustaaf Adolf, haar blonde, blauwogige, lange en slanke vader, had weinig gelegenheid, maar ook weinig zin om een troonopvolger te verwekken bij zijn nukkige gemalin. Hij had het druk met de 30-jarige oorlog. Toch wist hij tijd vrij te maken voor het verplichte nummertje ten behoeve van zijn militair machtige, maar economisch en cultureel nog wat achtergebleven koninkrijk. In 1626 werd het kind geboren. Men berichtte de koning maar vast, dat hij een zoon had gekregen. Men had niet goed opgelet. Het jongetje was met een vlies overdekt en het bleek een meisje te zijn. Bij gebrek aan beter werd het kind troonopvolgster; de naam van haar huis zou na haar nog slechts voortleven als merk knäckebröd. De moeder was zo teleurgesteld, dat zij geen zoon ter wereld had gebracht, dat zij niets van het kind wilde weten. Nooit is de verhouding tussen haar en haar dochter hartelijk geweest. Vader Gustaaf Adolf echter aanvaardde het meisje van harte, en als zijn kind en als zijn opvolgster. Ook hij vond evenwel een meisje ongeschikt om aan het hoofd van de staat te staan. Daarom werd de kleine Christina opgevoed alsof zij een jongen was

In 1632 sneuvelt Gustaaf Adolf. Zijn 6-jarige dochtertje is dan koningin. De door haar vader uitgestippelde, mannelijke opvoeding wordt voortgezet en haar omgeving bestaat voor een belangrijk deel uit ruwe officieren die, ook in haar bijzijn, geen blad voor de mond nemen. Christina volgt hun manier van spreken gretig na.

Haar intellectuele en culturele vorming wordt echter niet verwaarloosd en Christina is leergierig. Zo vertoont zij later het merkwaardige beeld van een kunstzinnige, ontwikkelde, ruwe en slonzige vrouw.

Ze is klein en grofgebouwd. Mooie jurken draagt zij alleen als het echt niet anders kan en zij loopt het liefst rond in slobberige, groezelige mannenkieren.

Als tiener krijgt zij een nieuwe gezelschapsdame, gravin Ebba Sparre. De vader- en moederloze, linkse bakvis vat een diepe liefde op voor het mooie, lange en blonde meisje.

Hof en regering zijn verontrust, niet zozeer uit morele overwegingen alswel vanwege het feit, dat de koningin met haar levenswijze geen troonopvolger zal produceren. Men is dan ook niet weinig opgelucht, wanneer zij haar eerste minnaar heeft: ze wil ten minste met een man naar bed! De uitverkorene is nota bene de man van haar vriendin Ebba.

Kinderen komen er echter niet, van trouwen wil ze niets weten en in 1654, ze is dan 28 jaar, heeft ze het wel bekeken. Tijdens een vergadering van de Rijksraad legt ze haar koninklijke gewaden

af en neemt de kroon van haar hoofd: ze ont kroont zichzelf. Ze is nu afgetreden en ze verlaat Zweden. De rest van haar leven - Ze wordt 64 - zal voornamelijk bestaan uit door Europa trekken en opzien baren. In een tijd van fraaie kleding, elegante omgangsvormen en verleidelijke, afhankelijke vrouwen, ontstelde zij hof en adel door er slobberig en onverzorgd bij te lopen, onderuitgezakt op stoelen te zitten, te vloeken en tijdens kerkdiensten op luide toon schuine bakken te vertellen. Barbara Cartland haar specialiteit is, om na allerlei verwickelingen, een knappe prins een mooie prinses in zijn armen te laten sluiten. Wat moet zij aan met een ongelikte, 17e eeuwse pot? Zij beschrijft haar niet zonder sympathie. Het boek - Christina van Zweden, een fatale vrouw - valt mij mee. Haar pot-zijn beschrijft ze toegeeflijk maar met een beetje onbegrip: hoe is het mogelijk, dat een vrouw niets van een man wil weten. De verhoudingen met haar minnaars beschrijft zij dan ook opgelucht en met verve. Zij is hier duidelijk op veel meer vertrouwd terrein. Die minnaars roepen toch vragen op. Was ze bisexueel? Wilde ze haar macht over mannen bewijzen, door een man te versieren? Of hield zij zich aan de conventie dat een vrouwtje met een mannetje gaat? Maar we hebben gezien dat conventie één van de vele dingen was, waarom Christina van Zweden zich niet bekommerde.

adje, adje, adje, adje, adje.

(5 x je naam in het vigeblad omdat je daar op kickt.)

UITGESPROKEN UITSPRAKEN

Ik zie geen reden om te juichen omdat iemand blijkt homofiel te zijn. Ik zie evenmin een reden om een vlag uit te hangen voor alle geweldige dingen die homo's voor de wereld hebben gedaan. Net zo min als je zegt: 'leve het tuberculosevirus'.

John Wayne

Ik vocht al voor de homorechten lang voordat het gewoon werd. In de twintiger jaren, in New York, werd ik aangehouden door de politie en ik begon uit te leggen dat homo's vrouwen zijn in een mannenlichaam (dat is de yoga-filosofie en die kun je geloven of niet). De politie was toen keihard tegenover homo's. Ik zei: 'Kijk jongens, als je een flikker slaat bedenk dan dat je een vrouw slaat'. Dat bracht ze tot dedaren, en ze hielden op homo's in elkaar te slaan.

Mae West

'Als iedereen met homoseksuele gevoelens er ook naar handelde en ervoor uitkwam, zou het onmogelijk zijn om homo's te discrimineren.

Steve Horn

Een artistieker soort mensen bestaat eenvoudigweg niet... Ze hebben meer verstand van kunst dan wie ook, en ze houden er ook meer van. Bij hun vergeleken is de doorsnee man maar een domme boer.

Bette Davis

Ik zie geen verschil tussen een flikker en een gat in de grond; in mijn woonstreek komen ze niet voor.

Lilian Carter

Ik vind niet dat homoseksualiteit tot normaal gedrag gerekend kan worden en ik ben tegen wettelijke gelijkstelling van homo's... In feite zou ik het liefst zien dat het hele verschijnsel verdween.

Vice president
George Bush

Ik begrijp niet waarom niet meer mensen biseksueel zijn; het zou je kansen op een afspraakje op zaterdagavond verdubbelen.

Woody Allen

Er bestaan geen seksuele voorkeuren. De veronderstelling op zich is al in strijd met de natuur, de schepping en met God.

Amerikaanse raad
van kerken

De meeste homofielen zijn kinderhaters; daarom worden ze onderwijze.

John Briggs,
California State
senator

Als homoseksualiteit normaal was zou God Adam en Evert geschapen hebben.

Anita Bryant

Ik vind het onbegrijpelijk dat nog niemand een aanslag op Anita Bryant heeft gepleegd.

Vanessa Redgrave

WERKGROEPEN IN APOLLO

BARGROEP	ton los	tel.	361119
BIBLIOTEEK	guus ≠		
BISEKSUALITEIT	GUUS ≠	tel.	120597
ARCHIEF	frans stein	tel.	128878
PENNINGMEESTER	"		
ADRESWIJZIGINGEN/ LEDENADMINISTRATIE	"		
INTRODUKSIEGROEP	rolf hoekwater		675772
REDAKSIE VIJGBLAD	ronald patteniere		150719
PUBLICITEITSGROEP	hans van hagen		515162
TENTOONSTELLING			
VOORLICHTINGSGROEP	rob hoek		125578
L.H.J.O. (landelijk homo jongeren overleg)	marcel veenman		500428

+++++

BESTUUR

VOORZITTER	evert-jan schenkelaars	845115
SEKRETARIS	jan hoen	128878
PUBLICITEIT	peter evergaars	525985
	cor blom	831461
		/129033

het gehele bestuur zorgt voor het programma
en overige losse klussen

+++++

LIDMAATSCHAP

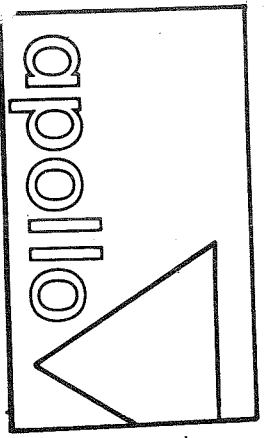
je steunt apollo door lid te worden. lid word je door beta-
ling van je kontribuutsie. wanneer je niet kan betalen is vri-
stelling mogelijk door een briefje te sturen naar onze post-
bus. de kontribuutsie is afhankelijk van je inkomen en be-
draagt per jaar: inkomen tot 20.000 p.j. minstens 25,00
20.000 tot 40.000 p.j. minstens 60,00
40.000 tot 60.000 p.j. minstens 100,00
60.000 p.j. of meer minstens 150,00

personen die voor de 1ste maal lid worden mogen voor ieder
kwartaal dat verstreken is 1/4 van de voor hen verplichte
kontribuutsie aftrekken. postrek. nr. 3335919
t.n.v. apollo, postbus 1490, 3000 bl r'dam.

hard werken

drukwerk

PORT BETAALD
PORT PAYÉ
ROTTERDAM

apollo postbus 1490 3000 bl rotterdam
